

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

248. De conditionibus, quas requirit cap. Non minus, & cap. Aduersus de
Immunitate Eccles. Vt Clerici possint collectari in communibus vtilitatibus,
vel necessitatibus. Ex part. 1 tractat. 1. resol. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76442)

Summum Pontificem recurri non possit: quia in tali casu sufficienter Episcopi, & Clericorum consensus; aliter minime. Et ita tenent decem Doctores, quos citat, & sequitur nouissime doctus Narbona in 3. p. recop. lib. 2. tit. 4. leg. 57. glossa unica n. 24 quibus ego addo Peirinum in priuileg. Minimor. 10. 1. Constat. 2. Julij 2. 5. 33. n. 141. Vide etiam Medin. de rest. q. 15. Gig. de pens. q. 90. in fine. Guttierrez 99. pract. lib. 1. q. 3. per tot. Azucedum in l. 1. tit. 3. lib. 1. n. 7. Lopez part. 1. tit. 6. l. 54. ver. som tenudos. Auilez in c. 13. Pratorum, Glossa, de Ordin. n. 7. & alios.

3. Quoad secundum dubium, respondeo, aliquos dubitasse de iustitia gabellæ, quando excedit octauam partem valoris rei, ex autoritate l. ex praesentatione. C. de vestigialibus. Et ita videtur docere Regens Corletus, vir doctissimus, in propagnaculo vestigialis serici, fol. mibi 21.

4. Sed Iacobus de Grassis in suis decis. part. 1. 2. cap. 126. n. 37. non obstante dicta lege, docet hodie non posse dari certam regulam, nec assignari certum terminum, quando gabella sit excessiua: & idem totum remittit arbitrio boni viri, attenta necessitate, causa, tempore, & loco. Ita Grassius. Ego verò puto absolute, si gabella ex aliis circumstantiis sit iusta, non obstat supradictam legem: quia leges posita sub tit. de vestig. obligant tantum in Regnis nunc subditis Imperatori. Ita Suarez de legib. lib. 5. cap. 16. n. 5. & 8. Vide etiam Megalam in p. 2. lib. 2. c. 17. q. 5. num. 71. & alios. Sed quicquid sit de hoc,

5. Existimo, supradictam legem esse per contrariam consuetudinem abrogatam: & ita in casu l. vniuersi. sub eodem tit. de vestigial. docuit Azorius p. 3. lib. 5. c. 21. non esse consuetudinem dammandam, ubi-
cunque ea exiterit, soluendi collectas, vel gabellas, etiam ex rebus, ad vsus proprios necessariis: quia non sunt istæ gabellæ prohibita iure naturali, sed solum ciuili, quod potest consuetudine abrogari. Sed totum hoc accidit in casu nostro. Ergo. Vide etiam Malder, in 2. 2. tract. 5. c. 6. dub. 5. in fine. Layman in Theol. mor. lib. 3. tract. 3. sect. 5. p. 1. cap. 3. num. 3. Faustum in specul. Confess. disput. 33. q. 22. n. 5. Tannerus in 2. 2. disput. 4. q. 6. dub. 12. n. 345. Ioan. de la Cruz in direct. conscient. p. 1. praep. 7. art. 3. dub. 1. concl. 1. Duard. in Bull. Cen. lib. 2. can. 5. q. 5. n. 6. Graff. decis. p. 1. lib. 4. c. 18. n. 82. & alios: Et ita ex multis aliis iuribus, & rationibus, à P. Alexandro Neuola, & P. Casare Bosco, Societatis Ies v, viris doctissimis, & amicissimis, cum aliis præstantissimis Iuriconsultis, etiam me præsentem, & consulente, fuerunt ad instantiam Illustriss. Senatus huius Urbis, approbatae multæ gabellæ, quæ in hac nostra Ciuitate excedunt in magna summa, octauam partem valoris rei.

RESOL. CCXLVIII.

De conditionibus, quas requirit Cap. Non minus, & Cap. Aduersus de Immunitate Eccles. et Clerici possint collectari in communibus vilitatibus, vel necessitatibus: Ex part. 5. tract. 1. Ref. 11.

§. 1. CASUS est practicabilis, & de illo in specie tractat sacra Rota Romana in vna Brundisina Gabella die 13. Februarij 1604. coram Pegna, cuius magistralem decisionem nouissime impressam inuenies apud posthumas Farinacij tom. 2. decis. 42. quam in facti contingentia omnino videbis. Ego verò in hac resolutione circa præsentem casum non inuenciosas pertractabo difficultates. Cum igitur Clerici vt possint collectari, requiratur inter alias conditiones, vt facultates laicorum non sufficiant, vt

adit consensus Episcopi & Cleri, & vt præcedat licentia Pontificis.

2. Quæro primò, an in tali casu inconsulto Summo Pontifice sufficiat ad validitatem actus consensus Episcopi & Cleri & in affirmatiuam sententiam tenet Suarez lib. 4. de immun. cap. 25. num. 17. vbi sic ait: Existimo si Episcopus & Clerus cõsentiant inconsulto Summo Pontifice, licet malè faciant, & puniri possint, nihilominus factum tenere, quia in cap. aduersus, non additur verbum irritans consensum eorum, & alioqui habebant iure ordinario potestatem ad illum consensum præstandum. Italle, & post illum Bonacina in Bulle Cæcæ, disput. 1. q. 19. punct. 3. §. 3. n. 16. Azorius tom. 1. lib. 5. cap. 13. quest. 8. ibi, vel saltem Episcopi.

3. Verum ego contraria sententia adhareo. Dico igitur quòd si Pontifex consuli potest, non posse absque illius consensu Clericos ad tributa, vel alias exactiones obligari, quia, vt patet in cap. aduersus, ad hanc obligationem inducendam requiritur Pontificis consensus, propter imprudenciam quorundam, ergo si non adit talis consensus, cessat conditio necessaria ad obligationem, & consequenter ipsa obligatio, & non seruata forma concessionis corrumpit actus, vnde non erit necessarium decretum irritans. Et ita hanc opinionem docet Castr. Palaus tom. 2. tract. 12. disp. vn. punct. 9. num. 7. & Marchinus de peste, part. 4. cap. 4. n. 14. & nota hinc consensum Pontificis esse requirendum, etiam quando necessitas, vel vtilitas publica concernit a quæ principaliter Clericos ac laicos, non obstantibus quæ dixi in part. 1. tract. 2. resol. 40. nam sunt intelligenda in casu, quo periculum esset in mora, secus autem si Summus Pontifex consuli potest, ego ipse notavi in d. tract. 2. resol. 132. & nunc me ipsum magis declaro. Sed Doctores pro vtraque sententia præter à me citatos vbi supra multos alios adducit Marchinus de peste, p. 4. c. 4. & Castillo de Terriis, tom. 7. c. 9. an. 32. cum sequent. vbi tamen concludunt esse petendam licentiam à Summo Pontifice, quod etiam ante ipsos latè adnotauerat Guttierrez de Gabellis quest. 92. per totam omnino videndum, & ita determinauit sacra Rota Romana in vna Leodiensi Gabella die 19. Marij 1604. coram Arrebatens. & habetur in decis. nonis. Farinacij tom. 1. decis. 72. num. 2. & idem ciuitas Florentina anno 1600. teste Marta de iuridict. part. 4. cent. 1. cas. 1. num. 52. impetrauit à Clement. VIII. Bullam pro imponenda collecta Clericis ad reparandum flumen Arni, cum penè omnia Clericorum bona erant prope dictum flumen, & anno 1634. nostra ciuitas Panormitana pro expensis factis tempore pestis impetrauit à sanctissimo D. N. Urbano VIII. Bulla datam Romæ die 26. Augusti, cuius vigore Clerici fuerunt inclusi per aliquot annos in collecta posita super vino in introitu portæ ciuitatis. Simile etiam Breue concessit idem Urbanus VI I. pro Ducatu Mediolanensi die 10. Maij 1624. & ante illum pro Etruria Gregor. X V. die 23. Febr. 1622. Vnde, vt dixi, non existimo admittendam esse in praxi contrariam sententiam asserentem in tali casu, quando videlicet collecta imponenda proxime & immediatè concernit etiam Clericos, non esse requirendum consensum Pontificis, nisi, vt dixi, periculum esset in mora, nam tunc clarum est Episcopi & Cleri consensum sufficere, tunc enim adest Summi Pontificis præsumpta voluntas. Verum aduertant Principes laici, & simul Episcopi, quòd hæc necessitas, vt imponatur gabella inconsulto Pontifice, potest contingere in exactione, quæ ad vnum actum, vel ad breue tempus fit, nam si longiori tempore sit duratura, licet, vt dictum est, in casu necessitatis possit inchoari inconsulto

Sup. hoc in Ref. duarum annot. seqq. & infra in Ref. 250. & 337. & in ro. 7. tit. 6. Ref. 33. §. Sed hæc.

Que hic est sup. Ref. 246. §. Sed &c.

Que hic est Ref. antec. d. ns, etiam pro mora contenta in hoc texto, in eius §. 2. & infra in Ref. 337. §. 6.

Sup. hoc & seqq. in hões. in Ref. 250. §. vlt. in princip. & in Ref. 337. §. 6. ante medium.

Pontifice, vt longiori tamen tempore protrahatur, necessario consulendus erit. Igitur potest contingere ad imponendum tributum non posse consensum Pontificis postulari, stante urgente necessitate, at ad illius continuationem, cum id fieri potest, omnino consulendus est. Ita Suarez, & Castrus Palaus *vbi supra*.

4. Quæro secundo, quando dicitur, vt Collecta Clerici imponatur, necessarium esse consensum Episcopi & Cleri, quid sub nomine Cleri intelligatur? & solum Capitulum intelligi tenet Suarez *de Immunitat. lib. 4. cap. 26. num. 16.* & Castrus Palaus *tom. 2. tract. 12. disputat. vnic. punct. 9. numero 8.* quia Capitulum sub nomine Cleri sæpius intelligitur, & regulariter à toto Clero commissæ est potestas Capitulo Ecclesiæ Cathedralis decidendi negotia, quæ ad totum Clerum pertinent. Sed sub nomine Cleri non esse intelligendum solum Capitulum, sed Clerum totius Diocesis, vel saltem alia Capitula eiusdem Urbis, si in illa adsunt, & Vicarios foraneos, tradiderunt Barbosa *in Collect. ad ius Canon. tom. 2. lib. 3. tit. 49. n. 7.* Bellettus *in disquis. Cler. part. 1. tit. de exempr. Cler. & eorum bon. §. 2. num. 5.* Megala *in pars. 2. lib. 2. cap. 17. §. 6. n. 124.* Bonacina *in Bulla Cæn. disp. 1. q. 19. punct. 3. §. 3. n. 16.* & Marchinus *de Peste, part. 4. cap. 4. n. 11.* vbi sic ait: Nomine Cleri non solum intelligitur, Episcopus cum Capitulo suæ Cathedralis, vt explicat Suar. sed etiam vocanda essent alia Capitula eiusdem Urbis, & ex Diocesi saltem Vicarij foranei, & ita in facti contingentia ann. 1624. practicum fuit Nouariæ, & Mediolani, dum Ecclesiastici ad munitiones urbis Nouariæ, & aliorum locorum Mediolanensis Ducatus ex Decreto Vrban. VIII. cogentur. Ita Marchinus, vnde in facti contingentia puto non esse amplectendam sententiam Suarez, maxime quia contra illam stat Sacra Rota Romana *vbi supra*, apud posthumas Farinacij *tom. 2. decis. 42. num. 7.* vbi sic asserit: Quarto requiritur quod ad onus huiusmodi imponendum vocetur, & consentiat Clerus, nec sufficeret Episcopus cum Capitulo, quia quod omnes tangit, ab omnibus particulariter approbari debet, *cap. cum omnes, de const. & cap. quod omnes, de reg. iur. in 6. & probatur in cap. aduersus. ibi: Verum si quando forte Episcopus simul cum Clericis.* Hæc sacra Rota. Vnde apparet, quam caute in his materiis sit procedendum.

Sup. hoc in Ref. seq. & in tom. 7. tit. 6. Ref. 33. §. Sed hæc.

5. Quæro tertio, quando censentur facultates laicorum non sufficere; vt Clerici possint collectari? Castrus Palaus *tom. 2. tract. 12. disputat. vnic. punct. 9. n. 9.* docet, tunc censeri laicorum facultates non suppetere, quoties non suppetunt facultates communes ciuitatis. Si enim de singulorum ciuium facultatibus hoc intelligendum esset, raro, vel nunquam Clerici obligati essent ad collectas, tum, quia raro facultates ciuium ita exhaustæ sunt, vt ad hæc opera necessaria non suppetant: tum quia ferè erit impossibile Prælati Ecclesiasticis inuestigare an facultates singulorum laicorum sufficiant, dicendum ergo est facultates communes esse attendendas. Ita Palaus.

6. Sed in his verbis nimis laxè in fauorem laicorum loquitur vir doctus, idè putè in similibus casibus, & ad facultates communes, & ad singulares attendendum esse, quod euidenter probò ex Bulla Vrban. VIII. concessa pro Ducatu Mediolanensi, quam per extensum ponit Marchinus *de Peste, part. 4. cap. 4. post num. 28.* vbi Pontifex sic loquitur: Cum autem sicut eadem expositio subiungebat in muniendis ciuitatibus, & locis prædictis ingenti pecuniarum vi opus, ætariarumque ipsius Philippi Regis valde exhaustum & attritum sit, ex munitioneque huiusmodi totius status, ac tam Cleri, quam populi securitati

prospiciatur, communitatum verò ac Vniuersitatum & hominum eiusdem status propter eorum inopiam ad totam impensam necessariam supportandam facultates non suppetant, nisi Clerus & Ecclesiastici quoque eò aliquid conferant, &c. In quibus verbis clarè apparet non solum facultates communes, sed etiam particulates attendendas esse, & idè Pontifex post illa verba, *communitatum, & vniuersitatum, subiunxit, & hominum eiusdem status, &c.* Et idè Marta *de iuris d. p. 4. cent. 1. cas. 1. n. 49.* asserit tunc Clericos teneri ad collectas in publicis necessitatibus, quando facultates Communitatis, & laicorum non sufficiunt. Nec Suarez, quem sequitur Marchinus *vbi supra, num. 20.* ita absolute vt Palaus loquutus est, nam voluit tunc facultates laicorum non sufficere, quando moraliter constat communita bona non sufficere, & singulos non posse sine magno grauamine suis solis sumptibus tale opus perficere. Et si opinio Castrus Palai elset admittenda, ferè semper Clerici tenerentur soluere collectas, nam ciuitates nunquam in communi ita diuites sunt, vt ex communibus redditibus publicè necessitati, vel vtilitati prouidere possint. Adde, quòd ex opinione Castrus Palai priuilegiu Clericorum remanet irritum, nam etiam laici, quando bona ciuitatis sufficiunt, non tenentur ad collectas, vt docet Megala *in p. 2. lib. 2. cap. 17. §. 6. n. 123.* ergo pari passu procederet laici ac Clerici in soluendis collectis, & eiusdem essent conditionis, sed hoc dicere, vt patet, est absurdum; ergo. Dicendum est igitur cum Megala *vbi supra*, tunc facultates laicorum non sufficere, vt Clerici in subsidium ad collectas teneantur, quando laici per gabellam imponendam cogentur se eis priuare, quæ quotannis illis necessaria essent ad viuendum secundum conuenientiam sui status.

7. Sed notandum est hic aliquos docere excussionem hanc bonorum, si laicorum suppetant facultates, esse faciendam tantum in communibus necessitatibus, & vtilitatibus, quæ principaliter ipsos laicos respiciunt, & remotè, & per consequentiam clericos, si quis autem quando collectæ imponuntur pro necessitatibus æquè respicientibus Clericos ac laicos, nam in hoc casu Clerici non minus, quam laici pro reparatione damni imminentis contribuere tenentur, & ita in specie notauit Ancharanus *in d. c. non minus, Menochius conf. 800. n. 9.* Ceuallus *tom. 4. com. contra com. q. 899. num. 162. & seq.* & alij penes ipsos. Non desunt tamen Doctores contrarium sentientes, nempe etiam in casibus, in quibus collecta poneretur pro necessitate æquè respiciente Clericos ac laicos, adhuc prius excussionem faciendam esse, si laicorum suppetant facultates; ita vt si eis damnum sufficienter reparari possit, ad bona Ecclesiasticorum & Clericorum non recuratur; sin verò aliter se habet, ad bona Clericorum pro collectis deueniendum erit, & ita tenet Soula *in Bull. Cæn. cap. 19. disp. 92. num. 2.* Gratian. *in discept. forens. tom. 2. cap. 390. num. 19.* Marta *de iuris d. part. 4. cent. 1. cas. 1. & alij* & ego, vt verum fatear, video Summos Pontifices huic sententiæ adhærere, nam Vrban. VIII. concessit in Bulla supra cit. Clericos Panormitanos posse collectari pro expensis factis tempore pestis in subsidium, supposito videlicet quòd facultates laicorum non suppetent, vt ei narratum fuit, & idè postea subiunxit loquendo cum Archiepisc. Panormitano hæc verba: *In iungimus vt consilio tibi de narratis, &c.* Hoc etiam patet in Bulla Clement. VIII. concessa Florentinis pro neffitate concernente æquè principaliter Clericos ac laicos, nempe pro reparatione fluminis Arni deuastantis possessiones tam Clericorum, quam laicorum, & tamen Sum. Pontifex *in dicta Bulla* concedit

Sup. hoc in pra lege doctrinam Ref. 246. & Ref. eius prima not.

Sup. hoc in fra in Ref. 254. lege vlt. prope fin. & supra

cedit Ecclesias, Ecclesiasticos teneri in subsidium, & propterea mandavit Nuntio Florentino, vt discussis prius bonis laicorum, si non sufficerent condemnaret prædictos Ecclesiasticos ad contribuendum, teste Soula & Marta ubi supra.

3. Notandum est etiam hic obiter, Dominos Episcopos non debere statim licentiam Pontificum executioni mandare, nisi visis videndis, nam in dictis licentiis & Bullis Pontificiis ponuntur hæc, aut similia verba, *stantib. præmissis, Constituto tibi de narratis, &c.* quæ quidem, aut similia verba, vt auertit Marchinus ubi supra de peste, part. 4. c. 4. num. 20. videntur requirere aliquam cognitionem iudicalem narratorum, & cum in dictis Bullis dicatur *vocato Clero, &c.* ex dictis verbis videtur etiam dicendam, vt obseruat idem Marchinus, non solum habendam esse narratorum iudicalem cognitionem, sed etiam habendam esse audita parte, nempe Clero, & aliis, de quorum interesse agitur. Et nota etiam quod exactio contributionis in dictis casibus per Ecclesiasticos persolueda, per personas similiter Ecclesiasticas tantum ab Episcopis deputandas efficienda erit, vt habetur in Bulla Urbani VIII. concessa pro Ducatu Mediolanensi, ibi, *Volumus autem, &c.* quod etiam patet ex his quæ adducit Guttierrez de Gabellis quest. 92. num. 65.

RESOL. CCXLIX.

Quando laicorum facultates non sufficere censendum sit, ad hoc vt Clerici cum consensu Episcopi, & consulto Romano Pontifice contribuere in aliquibus casibus teneantur?

Et supponitur Clericos non teneri ad tributa, qua imponuntur ad rescindendas vias, pontes, fontes, aut muros Ciuitatis, & similia. Ex part. 1. tract. 2. Resol. 134. alias 133.

§. 1. **H**anc questionem non inuenies apud multos Authores: ideo supponendum est, Clericos non teneri ad tributa, quæ imponuntur ad rescindendas vias, pontes, fontes, aut muros ciuitatis, & similia, ad communem vsum ciuium, & etiam Clericorum necessaria, nisi in subsidium, nempe, quando deficeret facultates laicorum. Hoc supposito, Suarez contra Regem Angliæ lib. 4. cap. 25. num. 15. putat, verba illa, *Vbi laicorum non suppetunt facultates*, quæ habentur in cap. non minus, & in cap. aduersus, de imm. intelligenda esse, non de facultatibus singulorum ciuium, sed de facultatibus communibus Reipublicæ. Et ita etiam docet Narbona 3. p. Recopil. lib. 3. tit. 4. l. 37. Glossa vnica, num. 21.

2. Sed Megala in p. 2. lib. 2. c. 17. g. 6. n. 123. magis ample in fauorem Clericorum de hac te loquitur: sic enim asserit: [Tunc facultates laicorum non sufficere censendum est, quando cõsiderata proportione inter necessitatem, vel vtilitatem pro qua gabella imponitur, & ciuium facultates, quæ ad soluendam gabellam non sufficiunt; nisi ciues cogantur se eis priuare, quæ quotannis illis necessaria sunt ad viuendum secundum convenientiam sui status, quem, vt Reipublicæ subueniant, minuire nõ tenentur: ac idè eorũ tunc facultates ad soluendas gabellas nõ sufficere censendum erit. Et de facultatibus particularium ciuium loquitur: nam, si ciuitas in communi diues est, vt ex communibus redditibus communi necessitati vel vtilitati commodè prouideri possit; tunc nec ab ipsis secularibus gabellæ exigende sunt, nisi ex consuetudine legitime præscripta hoc introductum esset.] Ita Megala, ex cuius sententia sequitur, quam

ratò Clerici teneantur, pro supradictis gabellis contribuere: nam difficulter potest accidere casus, in quo bona propria omnium, & singulorum ciuium, ad huiusmodi opera efficienda non sufficiant.

RESOL. CCL.

An Clerici teneantur soluere gabellas, si Episcopus, & Clerus consenserunt, inconsulto Summo Pontifice?

Et quid dicendum, si Princeps impetret Bullam à Summo Pontifice; an tunc necessarium sit seruare formam Cap. Non minus de Immunitate Eccles. Ex part. 3. tract. 1. Resol. 15.

§. 1. **S**uppono per ea, quæ alibi notauimus, Clericos teneri ad collectas positas pro communibus necessitatibus, concurrentibus aliquibus conditionibus, & præsertim si adfit consensus Episcopi & Cleri, & consulatur Summus Pontifex: sed difficultas est an inconsulto Summo Pontifice sufficiat Episcopi & Cleri consensus? Et affirmatiuam sententiam tenet Pater Suarez contra Regem Angliæ, lib. 2. cap. 25. nu. 17. vbi sic ait: Existimo si Episcopus & Clerus consentiant inconsulto Summo Pontifice, licet malefiant & puniri possint, nihilominus factum tenere, quia in cap. aduersus non additur verbum irritans consensum eorum, & alioqui habebant iure ordinatio potestatem ad illum consensum præstandum. Ita ille.

2. Verum contraria opinio mihi placet. Dico igitur quod si Summus Pontifex consuli potest, non posse absque illius consensu Clericos ad tributa, vel alias exactiones obligari, quia, vt patet in cap. aduersus, ad hanc obligationem inducendam requiritur Pontificis consensus propter imprudentiam quorundam. Ergo si non adfit talis consensus, cessat cõditio necessaria ad obligationem, & consequenter ipsa obligatio, & idè non erat necessarium decretum irritans. Et docet Castrus Palaus tom. 2. tract. 12. dispur. vnica, punct. 9. num. 7. qui etiam num. 8. rectè notat consensum Episcopi & Cleri in tali casu ita requiri, vt vnum sine altero non sufficiat, quia vtriusque iudicium æquanimiter expostulatur in cap. non minus, ubi, *Nisi Episcopus & Clerus tantam necessitatem, vel vtilitatem aspexerint, &c.* & in cap. aduersus, ubi, *Verum si quando Episcopus simul cum Clericis tantam necessitatem, vel vtilitatem perspexerint, &c.* Nota tamen nostram sententiam veram esse in casu, quo Summus Pontifex consuli potest, nam si periculũ esset in mora; vnde id fieri non possit, clarum est Episcopi & Cleri consensum sufficere, quia tunc adest Summi Pontificis præsumpta voluntas. Sed quid dicendum si Princeps impetret Bullam à Summo Pontifice, an necessarium sit seruare formam dicti cap. non minus, de immunit. Eccles. vide Valboam de Magrovecio in his quæ scripsit ad Regem nomine Decani, & Capituli Ecclesiæ Salmaticensis concl. 12. num. 147. & seq. vbi affirmatiuam sententiã adheret.

3. Verum aduertant Principes laici & Episcopi, quod hæc necessitas, vt imponatur gabella inconsulto Summo Pontifice, potest contingere in exactione, quæ ad vnum actum, vel ad breue tempus fit; nam si longiori tempore sit duratura, licet, vt dictum est, in casu necessitatis possit inchoari inconsulto Summo Pontifice, vt longiori tamen tempore protrahatur necessariò consulendus erit. Igitur potest contingere ad imponendum tributum non posse consensum Pontificis postulari stante urgente necessitate, & ad illius continuationem, cum id fieri potest, omnino

Alibi in Resol. quæ hic est sup. 248. & in aliis eius primæ not. Et pro diffi. contenta à lin. 5. huius textus, sup. in Resol. 246. §. vlt. & in Resol. 247. à §. 1. & in Resol. 248. §. Quarto primo. & infra in Resol. 337. & in to. 7. tit. 6. Resol. 33. §. Sed hæc. Et pro contento in hoc §. Verum contraria. infra in Resol. 337. §. Et ideo, & seqq. & in alio §. eius not.

Sup. hoc supra ad licentiam in Resol. 248. §. Verum. prope finem, & infra in Resol. 337. §. 6. ante med.

et Res. 244. A. in prope. de Verific. non uenit.

Quæst. 1. de Resol. 246. §. Et. de infra in Resol. 248. §. 1. infra in Resol. 248. §. 1.

Quæst. 1. de Resol. 246. §. Et. de infra in Resol. 248. §. 1. infra in Resol. 248. §. 1.

Quæst. 1. de Resol. 246. §. Et. de infra in Resol. 248. §. 1. infra in Resol. 248. §. 1.

Quæst. 1. de Resol. 246. §. Et. de infra in Resol. 248. §. 1. infra in Resol. 248. §. 1.